

JURGA RAGUCKAITĖ IŠ TAILANDO

ANDRIAUS LEŠKEVIČIAUS,
JURGO RAGUCKAITĖS,
ELŽĖS RYŠKO,
MARIJAUS ŠLAUSTO
NUOTRAUKOS

NORĖDAMA PER VIENĄ DIENĄ PATIRTI, KAS YRA BANKOKAS, AŠ:

INFO

- * anksti rytą apsilankyčiau Lumpini parke ir kartu su kinų bendruomene atlikčiau Tai Chi mankštą;
- * prisėsčiau šalia gatvės maisto prekeivių papusryčiauti kartu su skubančiais į darbą miestiečiais (pavyzdžiui, paimčiau raudonojo kario su ryžiais, apie 3 Lt);
- * keliaučiau į prie Raudonojo Kryžiaus ligoninės įsikūrusią gyvačių fermą pažiūrėti, kaip darbuotojai „melžia“ nuodus priešnuodžiui gaminti;
- * šokčiau į „tuktuką“ ir važiuočiau į Wat Po šventyklą pažiūrėti besiilsinčio Budos;
- * jau būčiau pavargusi, todėl užsukčiau į vieną iš šalia įsikūrusių masažo salonų ir pusantrų valandų skirčiau tailandietiškam masažui (apie 20 Lt);
- * skubėdama užsukčiau link nugriebčiau kokį ananasą ar geltonojo arbūzo riekę iš vaisių parduotuvės (apie 80 ct);
- * sėsčiau į užsienio ekspresą (apie 1 Lt), plaukčiau Chao Phraya upe iki pat maršruto galo ir grožėčiausi nuo karščio dūstančiu miestu;
- * tikriausiai nueičiau į Dusit zoologijos sodą (apie 3 Lt);
- * artėjant vakarui, paragaučiau „Singha“ alaus kokiame vietiniame restoranėlyje ir užsisakyčiau tom yam kung (aštriai rūgšti sriuba su krevetėmis, apie 6 Lt) ar pad thai (kepti ryžių makaronai su aitriosiomis paprikomis, daigintomis sojų pupelėmis, kiaušiniu, žemės riešutais, apšlakstyti žaliosios citrinos sultimis, apie 3 Lt);
- * visai vėlai vakare pasirinkčiau vieną iš trijų galimybių – eičiau pažiūrėti Muay Thai (elegantiškas tailandietiškas boksas, dabar dėl užsieniečių susidomėjimo labai pabrangęs – iki 80 Lt už bilietą) arba pasmalsaučiau Patpong gatvėje (raudonųjų žibintų kvartalas, įdomu žiūrėti į vyriško civilizacijos luobo eizėjimą), arba keliaučiau į naktinį turgų šalia Lumpini parko šilko, sidabro ir medžio dirbinių.

Antrą mėnesį keliaujame po Pietryčių Aziją. Aš, Marius, Elzė ir Andrius esame beveik trisdešimtmečiai bedarbiai, savo noru atsisakę neblogai mokamų darbų ir nusprendę pasižiūrėti, kas dedasi pasaulyje.

Miegantis vėžlys ir trispalvė

➤ **VIETINIS ŽVEJAS**
KO TAO SALOJE.

← **BESIILSINTIS BUDA** IR TAJŲ VIENUOLIAI.

PATIEMS SUNKU PATIKĖTI, KAD UŽTEKO DRĄSOS atsispirti aplinkinių patarimams, kada ir kaip geriausia daryti karjerą, kurti šeimą ar imti būsto paskolą. Vienu metu atrodė, kad mūsų sprendimą keliauti kiti laiko lengvabūdišku klijedisiu. Atsisakę samdinių kasdienybės ir iškritę iš užburto rato – darbas–namai–darbas – jautėmės lyg ir nusikalstą visuomenei. „Gimiau nei per anksti, nei per vėlai, gimiau pačiu laiku-u-u“, – niūniuoja Marius, eidamas Bankoko Kao San gatve, joje mes paliekame pasus, kad gautume Laoso, Kambodžos, Mianmaro ir Vietnamo vizas. Patys išvykstame mokytis nardyti.

7-20 kelionės dienos: išbandymas vandeniui

Dešimt valandų autobusu iš Bankoko į pakrantės miestą Chumphoną. Keliaudami naktį sutauptume nakvynės išlaidas viešbutyje. Šis atradimas lemia mūsų kelavimo būdą ateityje.

Dviaukštis autobusas netikėtai puikus. Gauname beveik škotiškų raštų apklotus, kabantys televizoriai rodo „Da Vinci“ kodą – tajų kalba. Draugai nebesišaipo iš mano ausų kištukų ir medžiaginių miego akinėlių.

Penktą rytą esame Chumphono prielaukoje, per garsiakalbius skamba Čaikovskio „Spragtukas“ ir makabriškai gieda gaidys. Aušta. Įtartinu tilteliu kuprinės linguoja į greitaeigį katerį. Lipu ant viršutinio denio ir rūpestingai tepuosi nosį kremu nuo saulės. Švedai – mama, tėtis ir du vaikai – užsideda nacionaline vėliava papuoštas kepuraites. Pagyvenusių hipių pora išsitiesia ant grindų, taikydami atsigtuli per patį denio centrą. Aplinkui daug plačių šiukšlių dėžių.

Plaukiame tris valandas. Saulėtekio fonas – rimstančios audros bangos ir graudus žiaukčiojimas. Kateris galingai teškiasi pilvu į vandenį ir vėl kyla. Aš mintimis bandau tapatintis su laivu, judėti taip, kaip juda jis. Kvėpavimo pratimas, išmoktas jėgos pamokoje: „Dvidešimt trys – pilvas pakyla, dvidešimt du – pilvas nusileidžia.“ Ir taip iki vieneto. Jeigu suklystu, prisiverčiu kartoti nuo pradžių. Pirmą kartą gyvenime porą valandų nuoširdžiai skaičiuoju, užsimerkusi, kad nematyčiau prie kepurės su vėliava palinkusio vaiko ir kažką šiukšlių dėžei pasakojančio tėčio. Moteris iš hipių poros dejuodama lipa žemyn. Beje, vėliau sužinau, kad yra tablečių nuo jūros ligos. O viena draugė sako, kad veiksminga pleistru bambą užsiklijuoti. Jeigu padėtu, galiu tą tabletes nors ir prie bambos prisiklijuoti.

Apie vėžlius ir bendravimo ypatumus

Linkstančiomis kojomis svirduliuojame iš greitaeigio „vėmimarano“ į Ko Tao salą, tikriausiai pigiausią vietą pasaulyje gauti PADI mokyklos nardymo sertifikatą. Pigiau yra tik Hondūre, Vidurio Amerikoje. Bet mums ten nepakeliui.

Nerti po vandeniu man – asmeninis iššūkis. Kažkaip įtariu, kad ryšių su visuomene ir rinkodaros patirtis čia bus mažai naudinga. Visos tos kaukės, oro balionai, plaukmenys ir kitokia įranga, kaip ir viskas, kas susiję su specialiaja technika, man varo siaubą. O baisiausia tai, kad po vandeniu nieko neišsiaiškinsi. Visus man pažįstamus komunikavimo modelius išstumė tuzino ženklų rankomis sistema: nykštys į viršų – kylame į paviršių, nykštys žemyn – leidžiamės gilyn, ženklas „O.K.“ – viskas gerai, delno briauna per kaklą – bai-

➔ SKRYBĖLIŲ
„NUOSTABUS TAILANDAS“
PARDAVĖJAS KO TAO SALOJE.

gėsi oras. Ir panašiai. Man patinka ženklas, reiškiantis vėžlį, – sudedi delnus vieną ant kito ir makaluoja nykščiais. Beje, Ko Tao tailandietiška reiškia vėžlį.

Dešimties kilometrų ilgio ir penkių pločio sala apgyvendinta mažiau nei prieš šimtmetį. Pirmieji turistai apsilankė aštuntajame dešimtmetyje. Jeigu lyginčiau Ko Tao su likusioju Tailandu, sakytčiau, kad ji beveik neturistinė. Daugiausia atvykusiųjų – povandeninio pasaulio gerbėjai, jie pakirsta anksti, grįžta pavakary ir gula nevelai, kad ryte vėl galėtų nerti. Todėl nedaug čia puketiškų atributų (Tailando Puketą – Andamanų jūroje esanti turistų meka, vienas geriausių pasaulio kurortų, kuriame galima rasti visa, kas vertinama penkiomis žvaigždutėmis). Net Tailande įprastų simbiotinių porų baltasis+tailandietė čia matau tik dvi. Užtat saloje veikia apie 40 nardymo mokyklų, dauguma instruktorių – laikini išeiviai iš Europos, Kanados, Australijos. Neretai saloje pamatysi užrašų ant restoranų „Žuvys – ne maistui, žuvis – draugai“. Kartą į metus vyksta „Povandeninis festivalis“, laisvėn paleidžiama vėžlių, atsodinama koralų plantacijų, švarinama pakrantė.

Ko Tao planuojame apsisoti penkias dienas, lygiai tiek, kiek reikia gauti „nardytojo atviruose vandenyse“ sertifikatą. Tai pagal PADI sistemą pirmasis oficialus leidimas nerti į 18 metrų gelmę ir patvirtinimas, kad esi įgavęs reikiamų įgūdžių, išklauses teorijos kursą.

Mūsų instruktorius – 33-ejų verslo magistras vokiečių Carstenas iš Diuseldorfo. Instruktoriumi nusprendė tapti, kai nardant jo bičiulė ištiko panikos priepuolis, o jis nežinojo, kaip jai padėti. Atvažiavo į Ko Tao salą metams, liko pen-

↑ **SALA NETOLI KO TAO.**
TAILANDO FINANSŲ
MINISTERIJOS NUOSAVYBĖ.

➔ **„TUKTUKO“**
VAITUOTOJAS PRIVALO
LAUKTI KELEIVIŲ.

➔ **BANKOKO KHAO SAN**
GATVĖ. PREKEIVIAI
PADIRBTAIS VAIRUOTOJŲ,
STUDENTŲ, IR SPAUDOS
FOTOGRAFŲ PAŽYMĖJIM AIS.

↑ **KINŲ NAUJIEJI METAI**
BANKOKO ŠVENTYKLOJE.

← **GYVAČIŲ „MELŽIMAS“**
GYVAČIŲ FERMOJE
BANKOKE.

keriems. Nuo to karto nieko nebeplanuoja ir nemėgsta klausimų apie laiką. Raudonai svylantis saulėje ir greitai mėlynuojantis nuo šalčio vandenyje vaikas yra nėręs apie tris tūkstančius kartų. Vienbalsiai pripažįstame, kad jis – geriausias mūsų sutiktas pedagogas. Kažkoku stebuklingu būdu jo vadovaujama aš nugalėu savo vandens ir prietaisų baimę, išmokstu nusiimti ir vėl užsidėti kaukę po vandeniu, 15 metrų gylėje netgi randu kažkieno pamestą apyrankę.

Carstenas visą laiką juokauja, tačiau labai rimtai reaguoja į menkiausias abejones. Kantriai aiškina: ne, jūrų gyvatės žmonių nepuola, greičiau atvirksčiai; kad oro tikrai užteks, kad nė vienam iš mūsų tikrai nereikės šauti į paviršių vienu iš avarinio kilimo būdų. Labai ramiai kartoja ir kartoja, kol mano baimė išgaruoja ir aš tampa giliųjų vandens mylėtoja.

Vakarais bare atsidaręs butelį „Chang“ alaus Carstenas mums pasakoja apie jūrų gyvūniją. Apie vietinę visiems instruktoriams pažįstamą geltongalvę raguotę vardu Taisonas.

↑ **INSTRUKTORIUS CARSTENAS**
PO DARBO DIENOS.

Ši žuvų gentis tarp akių turi kietą atsilenkiantį dyglį. Kai atsiveda jauniklių, gina savo teritoriją. O Taisonas savo teritoriją gina visą laiką persekiodamas narus ir atakuodamas juos į kaukę.

Carstenas kalba apie žuvyčių-klonų (šios pažįstamos iš filmuko apie žuviuką Nemo), sudarančių gražią simbiozę su savo aktinija, šeimos likimą. Kolonija buvo beveik sunaikinta vietinių žvejų laiviukščiu išmetus inkarą tiesiai į augalo vidurį. Ant draiskalų išliko tik dvi vyriškosios giminės žuvys. Tada viena jų pakeitė lytį į moterišką, susilaukė palikuonių ir dabar jie yra keturiese – atsivertėlė mama, tėtis ir du vyriškosios giminės palikuonys. Kitą dieną mes neriname ir aplankome šeimyną. Nevalingai šypsomės, todėl į kaukę pribėga vandens.

Dar Carstenas pasakoja apie vėžlius. Pespėja, kad naktį pamačius miegantį po vandeniu nevalia žadinti. Vėžliai – oru kvėpuojančios būtybės, prieš miegą pakyla paviršium, įkvepia ir vėl neria gilyn miegoti. Jiems miegant širdies plakimas sulėtėja iki karto per aštuonias minutes. Pažadintas gyvūnas pradeda kvėpuoti daug greičiau ir jį ištinka infarktas. Dar kitą dieną vėžlį pamatome. Jis gal pusės metro dydžio, atrodo senas ir labai orus.

Ko Tao saloje liekame dvi savaites, nes 18 metrų gylis – mums, pasirodo, ne riba. Išmokstame, igundame ir todėl esame apsėsti nardymo. Užsigeidžiame pažinti gyvūnus 30 metrų gylėje. O tam reikia „pažengusiojo nardytojo atviruose vandenyse“ sertifikato, taigi tenka lankyti naujus kursus, nerti su instruktoriumi ir gylį ir naktį, naudotis kompasu ir nardymo planavimo ratu.

Paslaptis, apsiukeista žvilgsniais ir rankų ženklais po vandeniu, suvienija tuos, kurie neria kartu. Žodžiais patirtą jausmą išreiki gerokai vėliau, paviršiuje plūduriuodamas, kai į liemenes prileidi oro, kai nusiplėši kaukę ir gali sušukti: „Héhéhé, dėl Dievo, ryklys! O mureną matei, o barakudą?“ Iš tiesų beveik nesvarbu, ką sakai. Susikalbėjimas gimsta tenai, gelmėje. Stiprus atsakomybės jausmas po vandeniu dėl

Konferencijų centras Palangoje

- ★ Konferencijų centre yra 7 puikiai įrengtos konferencijų salės, kuriose vienu metu gali dirbti iki 700 žmonių.
- ★ Rengiame iškilmingus pobūvius, banketus, priėmimus.
- ★ Viešbutyje yra 98 puikiai įrengti kambariai ir apartamentai.
- ★ Sveikatingumo centras su treniruoklių sale, baseinu, sūkurine vonia, garine pirtele bei sauna.
- ★ Erdvus restoranas, šiuolaikiškas fojė baras ir jauki vasaros terasa.
- ★ Viešbutis išikūręs tik keliolika minučių pėsčiomis nuo Baltijos jūros.

Jūsų rezidencija Palangoje!

Vanagupės g. 31
LT-00169 Palanga, Lietuva
Tel. +370 460 41199, faks. +370 460 31199
www.vanagupe.com

▼ **TURGUS CHUMPHONE.** ĮVAIRIŲ SPALVŲ KARIO PASTA - BŪTINAS PRIEDAS TAJŲ VIRTUVĖJE.

kito geros savijautos, dėl jo kvėpuojamo oro, dėl jo svarmenų išsikristalizuoja į ryškia bendrą patirtį, neįkainojamą bendrą patirtį.

Jeigu ateityje Lietuvoje visada taip aiškiai ir tiksliai sugėbčiau išskirti priežasties ir padarinio ryšį iš supainioto konsultantų-diletantų plepalų kamuolio, būtų daug lengviau nardyti po tuos verslo žydruosius vandenius. Kažkaip reikia prisiminti, kad versle, kaip ir po vandeniu – svarbiausia yra laisvė kvėpuoti, laikas, kiek gali užtrukti, ir bendraminčiai. Visa kita – antriniai dalykai, smulkmenos.

20-26 kelionės dienos: Bankoko karštligė

Bankoke yra 7,2 milijono gyventojų, tai 28 pagal dydį pasaulio miestas. Tailandos sostinė panaši į kelių aukštų betono labirintą iš fantastinių romanų. Viršutiniame lygyje – dangoraižiai, mokami keliai ir „padangių“ traukiniai. Per vidurį vyksta eismas. Žemutinius lygius raižo kanalai, minios žmonių ir išmetamų dujų tvaikas. Mopedų vairuotojai ir pėstieji dėvi respiratorius ir atrodo kaip iš filmo apie žemę po apokalipsės. Skaniausias maistas – taip pat žemiausiuose lygiuose, čirškinamas tiesiai gatvėje, pagautas kanaluose ar Chao Phraya upėje. Į skrudintas jūrų gėrybes žiūriu įtariai, nes plaukdama upės taksi matau baltojanant nudvėsusių žuvų pilvus.

Mums Bankokas – tarpinė atsargų papildymo stotelė. Pasak kitų keliautojų, paskutinė vakarietiško mąstymo priebėga. Aš sakyciau, kad Bankoko gyventojai yra tiesiog be galo tolerantiški ir atviri gaujoms vakariečių, ištroškusiems tikro, bet ne per daug autentiško Azijos skonio, pa-

siilgusiems moteriško nuolankumo arba turgų ieškotojams. Arba kaip toje pasakoje – ieškantiesiems ko nors, nežinia ko.

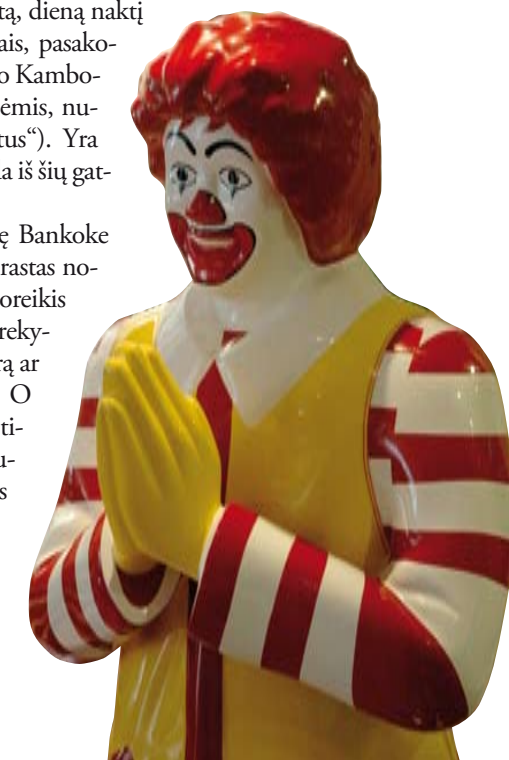
Bankoke, turistų okupuotose Kao San ir Rambutri gatvėse, matome įvairiausias „beieškančių Azijos“ keliautojų atmainas. Vieni velia plaukus ir nenusakomus galvinius darinius (angl. „dreadlock“) (vėliau atpažįstame tos šukuosenos pabaigą iš švariai nuskustų plikių), kiti pinasi tūkstančius kasyčių. Daugelis įsigyja plačias Tailando kaimiečių dėvimas kartūnines kelnes. Darosi tatuiruočių, nesiskuta barzdų, atsiverčia į budizmą, didžiudamiesi savo drąsa valgo gatvėje gaminamą maistą, dieną naktį trinasi su kitais tokiais pačiais keliautojais, pasakodami įspūdžius iš kelionės, pavyzdžiui, po Kambodžą („vargšai vaikai nutrauktomis galūnėmis, nupirkau iš jų keturis atvirukų kompleksus“). Yra daug tokių, kurie, regis, niekada nepajuda iš šių gatvių, jose atradę ir jau praradę savo Aziją.

Visi be išimties pirmą kartą apsilankę Bankoke suserga baisia pirkimo liga. Tai nėra paprastas noras apsipirkti, tai jau greičiau liguistas poreikis kasdieną eiti į septynių aukštų MBK prekybos centrą, panašaus dydžio Siamos skverą ar savaigalį praleisti Chatuchako turguje. O paskui gailėti praleisto laiko. Mane tai ištiko prieš trejetą metų, dabar jau turiu imunitetą. Tačiau draugus griebė sunki šios ligos forma. Po penkių dienų Bankoke jie, jau gyjantys, vis dar skundėsi chroniško nuovargio sukeltais padariniais.

▼ **MALDOS AKIMIRKA** BANKOKE.

▲ **BLYŲŲ KEPĖJAS** IŠ BANGLADEŠO KO TAO SALOJE.

▼ **BANKOKO „MCDONALD“S.** GLOBALIŲ ŽENKLŲ PRITAIKYMAS VIETINEI RINKAI.

Deja, deja, ši per amžius subrandinta išmintis yra pats tikriausias investavimo mitas. Atidėlioti sprendimą dėl investavimo neverta. Aišku, atrodo, kad viena diena ar dvi nieko nepakeis. Taip praėina vieni metai, antri...

SEB
VILNIAUS
BANKAS

Taigi sulaukę 35 metų pradėsite investuoti po šimtą litų ir taip investuojate iki 65-erių. Rezultatas – per 30 metų investuojate 36 000 Lt, o sukauptą 138 926 Lt.

Dabar pabandykite kitą variantą. Nuo 25 metų iki 35-erių kas mėnesį investuojate po 100 Lt. Ateinančius 30 metų nebeinvestuojate, o tiesiog leidžiate sukauptiems pinigams uždirbti pinigus, kol Jums sukaks 65-eri. Rezultatas – per 10 metų investuojate 12 000 Lt, o sukauptą 175 195 Lt.

MITAS PANEIGTAS?

Užsiregistruokite 60 minučių konsultacijai investavimo klausimais. Išsklaidysite šį ir kitus investavimo mitus.

Asmeninėje valandos trukmės konsultacijoje mes duosime konkrečius, Jūsų situacijai ir poreikiams pritaikytus patarimus, kaip geriau „įdarbinti“ pinigus.

Užsiregistravusiems – išskirtiniai investavimo ir taupymo paslaugų pasiūlymai bei nuolaidos.

Kaip suvaldyti „tuktuką“

Ką mes žinome apie „tuktukus“? „Lonely Planet“ ir kitų turistinių gidų paprotinti, tajiškai nekalbantys turistai dažniausiai bijo įsėsti į šituos motorizuotus, baisiai triukšmingus, smirdinčius, lemputėmis išpuoštus triračius. Nes vairuotojai sako keistas kainas (pavyzdžiui, 30 litų, kad nuvežtų į už poros šimtų metrų esančią šventyklą), veža ne ten, kur nori keleivis, valandą suka ratus po miestą arba lekia taip, kad dantys gali išbyrėti.

Elzė su Andriumi išsiaiškina, kad „tuktukai“ geltonais numeriais – iš tiesų yra normali transporto priemonė, ja plačiai naudojasi vietiniai gyventojai, o vairuotojai gauna atlyginimus iš valstybės. Tokie „tuktukų“ vairuotojai privalo už valandą imti ne daugiau kaip 15 batų (apie 1,15 Lt), paprašyti turi laukti, kiek prireiks. Tiesa, reikia turėti galvoje, kad kartais „tuktukų“ pamaina baigiasi ir jie nuvažiuoja taip ir nepaėmę pinigų. Paslaptis yra įlipus angliškai pasakyti, kad jie dirba karaliui ir negali apgautinėti turistų. Kad ir sukandę dantis, po šios maldelės „tuktukų“ vairuotojai veža, kur paprašyti.

Vasario 16-oji kinų Naujųjų metų išvakarėse

Kuprinėje sulankstyta su mumis keliauja trispalvė. Vasario 16 dieną mes ją išskleidžiame ir pasikabiname senuko kino išnuomotame kambaryje Rambutri gatvėje. Tyliai deklamuojame himną ir, ko gero, pirmą kartą įsiklausau į kiekvieną eilutę. Blogai, kad manasis „etnoso erosas“ suaktyvėja už aštuonių tūkstančių kilometrų nuo Lietuvos. Kita vertus, daiktai iš tolo atrodo tikresni nei yra. Vyrėniųjų atsiminimai ir istorija perduoda kolektyvinę patirtį ir ją mandagu gerbti. Tačiau gyvas ir aštrus jausmas kyla galvojant apie likusią kasdienę mažmožių Lietuvą.

Vakare valgome ant grotelių keptą viščiuką ir bulves, nes tai artimiausia, ką randame šventiškam lietuviškam maistui.

O tuo metu kinų kvartale Bankoke raudonais drabužiais pasipuošusios kinų šeimos keliauja į vietinius restoranus ir užsisako ryklio peleką (nuo 200 Lt). Prasideda kinų Naujieji metai. Linguoja žibintai, kvėpia skrudinamais kaštainiais, smilkalais už tuos, kurių nėra, ir pasūdytomis apelsinų sultimis. Minios žmonių, parašę sveikinimus artimiesiems, grūdasi prie šiai progai pastatytų pašto kioskų norėdami juos išsiųsti. Aukso folija aplipdytos keraminės kiaulytės šypsosi nuo kiekvieno prekystalio. Taip šypsosi ir skanėsto – spragintų kiaulių odelių – pardavėjai.

Priešakyje – Indokinija

Gauname Vietnamo, Kambodžos, Laoso ir Mianmaro visas. Tokia eilės tvarka ir keliausime. Į Vietnamą skrendame „Air Asia“ pigių skrydžių bendrovės lėktuvu, bilietas kainuoja maždaug 220 Lt su mokesčiais. Pataikysime į pavasarį, kai žydi persikai. Paliekame Tailandą mylėdami vietinius žmones, kad ir už tai, jog kiekvieną pirmadienį dėvi geltonus apdarus karaliaus garbei, ir už tai, kad yra geraširdžiai ir nuoširdūs. Neabejojame, kad grįšime. Verslo ar poilsio tikslais. ■

PASAKOJIMO APIE KETVERTO KELIONĖS PIETRYČIŲ AZIJOJE TĖSINYS – KITUOSE „VERSLO KLASĖS“ NUMERIUOSE*. KELIAUTOJAI INTERNETE: WWW.CRINGEL.COM

Atminčiai ir kraujotakai gerinti

Anglijos* mokslininkai, tyrę 18 ginkmedžio ekstrakto preparatų, nustatė, kad „Bio-Biloba“ 60 mg tabletės turi geriausią antioksidacinį poveikį.

Ginkmedžio ekstraktas padeda įveikti tokias kraujotakos problemas kaip:

- šąlančios rankos bei pėdos,
- pablogėjusi atmintis,
- galvos svaigimas,
- užimas ausyse,
- kojų skausmas vaikstant.

„Bio-Biloba“ 60 mg dengtos tabletės yra medicininės paskirties produktas. Vienoje dengtoje tabletėje yra 60 mg ginkmedžio lapų ekstrakto, kuris padeda gerinti smegenų bei galūnių kraujotaką, pasižymi antioksidaciniu poveikiu. Rekomenduojama gerti 1-2 tabletes per dieną arba kaip nurodė gydytojas.

*Alternatyviosios ir papildomos medicinos žurnalas, 9 tomas, Nr.5, 625-629 psl.

Parduodama vaistinėse.

Pharma Nord

Saskaipots ZVA 01.02.2007.